una xiulada

Fa uns quants dies, en un míting que donava al Poble Nou, l'Esquerra Catalana, amb la presència del President Macià, els anarquistes militants de la C. N. T., van promoure un gran avalot.

Es de doldre que en la classe obrera pugui barrejar-s'hi gent tan irresponsable. Caldria fer un sanejament en els Sindicats; això beneficiaria al treballador que es guanya la vida honradament, que és el que confia amb millorar-se intel·lectualment per tal d'alliberar-se de ljou que l'aclapara

Macià va èsser xiulat ens diu la premsa, aquella premsa que recull les paraules d'aquest home per ferne, altra volta, una arma contra l'Estatut; aquella premsa que sempre està amatent a sembrar la discordia, a esfondrar el prestigi dels homes que pensen amb el cap i actuen a impuls del cor.

Macià, home bondadós, es amic dels humils. En l'esmentat acte, va dir: Tots els homes d'esquerra de Catalunya, esperem impacients, que ens sigui lliurat l'Estatut, perquè entre altres coses, reivindicarà a l'obrer. D'aquestes manifestacions, la premsa conservadora, se'n queixa, és punyent per ells, que l'Estatut no sigui una nova plaga pel proletariat, i que en contra, pugui ésser-ne l'estre alliberador.

Diuen: ¿l'Estatut no ha d'èsser per tots els catalans? ¿no han votat tots els estaments? Nosaltres diem: que l'Estatut ha d'ésser una nova llei per aclaparar, encara més, als que passen fam i fred? ¿no recordeu les promeses fetes al poble, en els mítings electorals?

Doncs, perquè us esvaren les paraules del cabdill. ¿On seria el desig de confraternització si no existissin homes sincers, que sense màcula d'especulació material, ajunten el seu esforç amb els que sofreixen, per a remeiar la gran injustícia social?

De la sinceritat de l'Avi, sols podien aprofitar-se'n els despitats que fretu-ren per desprestigiar-lo; no veuen pobres orbs, que a Macià no poden arribar-li insídies, ni calumnies vils Macià és una personalitat, amb dos càrrecs rellevants, President de la Generalitat i President de l'Esquerra Catalana, compatibles l'un amb l'altre. Pel seu diàfan historial, el poble va conferir-li la màxima representació; per la seva liberal ideologia els homes d'esquerra, el feren President

A Poble Nou, va parlar-hi l'home d'esquerra, que porta avant noble orientació, freturant aixecar la pesada llosa que ofega la classe obrera, apallisada sempre, vexada i perseguida en tots els règims, impossibilitada d'aixecar la testa, puix damunt d'ells hi penja el fuet de l'amo

Macià, home generós, i comprensiu, vol fer que l'Estatut de *tots* els catalans, sigui la solució d'aquest dolorós problema. I amb això no vol pas dir, que es dongui als obrers la direcció de Catalunya.

Les manifestacions que fant els diaris conservadors, són motivades per la por que comença a envair-los. Que restin tranquils. El proletariat no reuneix les condicions indispensables per posar-se davant d'un moviment revolucionari, avui encara es carn de canó.

L'obrer té un problema importantíssim a resoldre: la cultura. Quan aquesta imperi, quan les universitats s'obrin per la classe humil, llavors l'igualació d'estudis nivellarà els homes i per aquest mitjà assolirem que el proletariat s'adongui de la necessitat que té de fer un front únic, deixant de banda petits matisos ideològics i portar endavant la revolució que la democràcia burgesa ens ha estafat actualment.

JOAN CARRERES I SALLERES

Per manament del General de Divisió de Catalunya, ha estat destituït del càrrec de Director de l'escola preparatoria de quotes de la nostra Ciutat, el nostre company i ferm republicà d'esquerra, capità retirat senyor Enric Medina.

Es el pagament que li dóna la República pels llargs anys de sacrifici en pro del règim.

---

naixement

La llar del nostre company Jacint Bosc s'ha vist augmentada amb una xamosa nena.

Ensems que donem als novells pares la més sincera enhorabona, desitgem a la mare una ràpida convalecència.

actes dignes de lloança

El proppassat dilluns dia 14, 1.er aniversari de l'innoble afusellament dels herois Fermí Galan i Garcia Hernàndez, els veïns dels carrers de la nostra ciutat que porten els seus noms amb gest memoratiu tancaren les portes de llurs establiments durant una hora.

* * *

Amb la mateixa finalitat el propietari de la Sastreria «La Fama» digué a les seves operàries que podien mancar al treball durant la tarda d'aquella data de trista recordança.

---

els nostres cinemes

D'ençà que existeix el cinema sonor, ací Figueres, s'han vist ben poques estrenes importants. A que és degut? Que potser les cases productores no filmen tan bé com abans? Que potser la sonoritat dels films ha fet minvar llur interés?.

No creiem que sigui degut a res d'això. Més aviat pensariem que la culpa prové de les persones que tenen cura d'enllestir els programes. Hem observat que hi ha cert interés en projectar-nos films parlats en espanyol. Naturalment que si estiguéssin bé no voldriem altre cosa, però fixem-nos que sempre apareixen els mateixos artistes, sempre sentim les mateixes veus (si és que se senten) i ço que és més encara, llurs arguments gairebé són iguals. Exemple: quantes pel·lícules hem tingut ocasió de veure, aquest any, amb un argument policiac, judicial o de *revista*? moltes.!

Nosaltres no volem pas ésser exigents. No ens proposem pas iniciar una campanya. Però si,—tota vegada que paguem espèndidament la nostra entrada,—preguem als nostres empresaris que tinguin més bona cura en fer la tria dels films i que de tant en tant facin el sacrifici d'oferir-nos algun plat fort i de fer alguna variació en els programes dominicals. Hi ha molta gent a Figueres que ja comença a estar cansada de veure filmar tanta insubstancialitat. Sovint, quan anem al cinema i seiem a la butaca que ens pertoca...ja ho sabem de sempre: contemplem una infinitat d'imatges que no ens deixen cap record, no ens fan oblidar cap inquietud, no ens promouen cap problema, no ens desperten cap passió, no ens evoquen cap esperança... sols aquella frivolitat tant ridícula.